

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Dronninge-Stolen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Dronninge-Stolen", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1825_420-txt-shoot-idm90/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

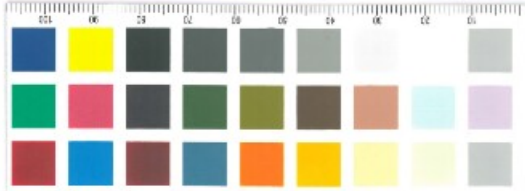
[Læs CC0-erklæringen](#)

Sm. I.

Nyttryk.

420 ^{P²} Grundtvig Dronninge-Stolov.
p. 1349-75.

Nyeste Skildring af Nbl. 22 Aug. 1825.
25/10 1825.

N y e s t e
S k i l d e r t e a f K j ø b e n h a v n .

—*00000*—
L o o g t v e n d e A r g a n g . N o . 8 6 .

—
U d g i v e t o g r e d i g e r e t a f F r . S h a a r u p , E t a t s r a a d .

—
F o r s e n d e s , i F o l g e K o n g e t . a l l e r n a a d l i g t B i l l e t s e , m e d B r e v p o s t e r n e .

—
T i r s d a g e n d e n 2 5 O c t o b e r 1 8 2 5 .

D r o n n i n g e - S t o l e n .

Der ligger en De i Renne-Vold,
Omsiret af lyse Kær-Minder,
Af Vølgerne blaa fra Heden-Dib,
Af Sagas udfaarne Reminder;
I Borgen hin gamle, med Tag som Star,
Hvor Honning-Dugg gløder i gyldne Kar,
Derom taler D din med Saga!

Jeg hørde en Fugl om Daner's De,
En Lille suldbiffig af sjunge,
En underlig Røst fra Skov og Sø
Med Sangen mig lagdes paa Lunge;
Dg er da hos Daner end Alting smaat,
Tilbunds er det Store kun sjelden godt,
Derom taler D bin med Saga!

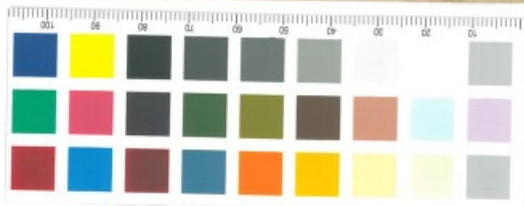
Som Diet er til, saa har man Syn,
Paa Slætter, saavel som paa Høie,
Thi falder man Stort i Schweits og Syn,
Hvad ret falder Smaasfolk i Die;

Hvad noksom er godt, er og noksom stort,
Dg størst er i Grunden hvad Røst har gjort;
Derom taler D bin med Saga!

Det ligger i Hav, som Holme smaa,
Hvad jeg falder De uden Mage,
Thi Bøbet er Vaand, hvor Aarer gaar,
Med Hjem-Vee gaar frem og tilbage;
I Grunden er Bark ikke Træ saa nær,
Som Hjerne, der have hinanden Kær,
Derom taler D bin med Saga!

Det kæreste Barn har mangt et Navn,
Godt Rok er det Bedste til Den,
Det mindes hver Svend i Pige-Havn,
Fuldbeftelig klinger det: Møen;
Hvad Mening er af det fagre Navn,
Der agtes kun lidt for en Haare-Von,
Derom taler D bin med Saga!

Der findes om Land vel Knop en Braa,
Saa naadig med Stene begavet,
For Store saa fri, saa fuld af Smaa,
Som Marfen, Fuld-Syster til Havet;

N y e s t e
S k i l d e r t e a f K j ø b e n h a v n .

—*0030030*—
L o o g t v e n d e A r g a n g . N o . 8 6 .

—
U d g i v e t o g r e d i g e r e t a f F r . A a r u p , E t a t s r a a d .

—
F o r s e n d e s , i F o l g e K o n g e t . a l l e r n a a d l i g t B e l l e t s e , m e d B r e v p o s t e r n e .

—
T i r s d a g e n d e n 2 5 O c t o b e r 1 8 2 5 .

D r o n n i n g e = S t o l e n .

Der ligger en De i Denne-Vold,
Dmsiret af lyse Kær-Minder,
Af Bølgerne blaa fra Heden-Dib,
Af Sagas udfaarne Reminder;
I Borgen hin gamle, med Tag som Star,
Hvor Honning-Dugg gløder i gyldne Kar,
Derom taler Ddin med Saga!

Jeg hørde en Fugl om Daner's De,
En Lille suldbiffig af sjunge,
En underlig Røst fra Skov og Sø
Med Sangen mig lagdes paa Tunge;
Dg er da hos Daner end Alting smaat,
Tilbunds er det Store kun sjelden godt,
Derom taler Ddin med Saga!

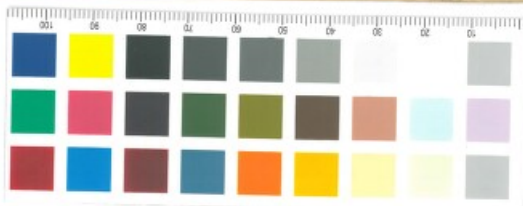
Som Diet er til, saa har man Syn,
Paa Sletter, saavel som paa Høie,
Thi falder man Stort i Schweits og Syn,
Hvad ret falder Smaasfolk i Die;

Hvad noksom er godt, er og noksom stort,
Dg størst er i Grunden hvad Røst har gjort;
Derom taler Ddin med Saga!

Det ligger i Hav, som Holme smaa,
Hvad jeg falder De uden Mage,
Thi Blobet er Vaand, hvor Aarer gaar,
Med Hjem-Vee gaar frem og tilbage;
I Grunden er Bark ikke Træ saa nær,
Som Hjerne, der have hinanden Kær,
Derom taler Ddin med Saga!

Det kæreste Barn har mangt et Navn,
Godt Nok er det Bedste til Den,
Det mindes hver Svend i Pige-Havn,
Fuldbeftelig klinger det: Møen;
Hvad Meningen er af det fagre Navn,
Der agtes kun lidt for en Haare-Kon,
Derom taler Ddin med Saga!

Der findes om Land vel knap en Braa,
Saa naadig med Stene begavet,
For Store saa fri, saa fuld af Smaa,
Som Marfen, Fuld-Syster til Havet;

Dg hvordan, som Bølger i Bølge gaar,
Den sødtes til Verden med Høie smaa,
Derom taler D din med Saga!

Af Klipper i Alt kun findes Een,
Som hvidner og vil ei graane,
Er neppe i Kar med Kulle-Steen,
End sig med Kullen i Skaaene;
Men hvad der sig skjuler i Klippens Kridt,
Som aldrig for Dagen som Sort paa Hvidt,
Derom taler D din med Saga!

Den Klippe saa blød, saa Dams-lig,
Det Skum af en Paradis-Bølge,
Som stivnet af Gru ved Lokes Soig,
Vel skræber sin Kummer at dolge;
Men hvad der nedfuser i Magle-Band,
Dg drypper fra Skræberen tungt i Strand,
Derom taler D din med Saga!

En underlig Haand, til Meer end Jir,
Af Klippen med Konst haver trykt
En Dronninge-Stol, et Sommer-Epir,
En Taler med Tungen i Brykset;
Hvad det skal betyde paa Daners De,
Hvad der monne sødes til ei at døe,
Derom taler D din med Saga!

Jeg gjæsteb den Klint i Morgen-Grø,
At lyde paa Sommernat's-Huglen,
Jeg glemde, ved Blis paa hvirvel Sky,
At end tuder Vinternat's-Ugien,
Dg hvad jeg da skimted paa Dronning-Stof
Senperle, og seinde som Dug for Soel,
Derom taler D din med Saga!

En Kvinde jeg saae, som Lyset Hien,
Hun kvaled paa Dronninge-Sæde,

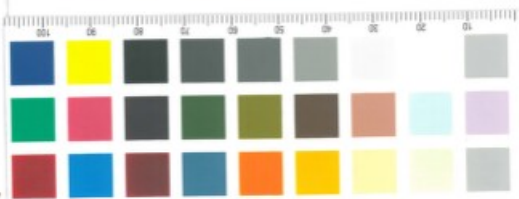
Hun gjord med Graad sin Morgen-Bør,
Dg dog som man sjunger med Glæde;
Haa Kaaben det vrimled af Perler smaa,
Der tindred som Stjerner paa Himmel-Blaa,
Derom taler D din med Saga!

En Kirke jeg saae, hvor Epiret stod,
Med Lignelser, mange og klare,
Af Heltens Slægt ved Korsens Fod,
Af Vidneres hellige Stare;
Hvordan de forsamles paa Daners De,
Hvor Freia skal leve, til Jetter døe,
Derom taler D din med Saga!

En Taler jeg saae i Skjortel hvid,
Han tyktes af Rødsel forskummet,
Dog toned fra Barm en Køl saa blid,
Som aldrig jeg havde fornummet;
Hoi Læderne taug, og hoi Kvinden gråd
Paa Dronninge-Stolen, paa Klinte-Bredd,
Derom taler D din med Saga!

Hoi Taleren taug, og Kvinden gråd,
Hig skilledes skarlig for Die,
Det voldte en Trold ved Klinte-Bredd,
Midveid mellem Lave og Høie,
Hvorlunde den Jette fra Dval kom,
Dg grundet paa Klint sit Herredom,
Derom taler D din med Saga!

En Stotte som Beeg i Luften stod,
Aft lige for Skyen din røde,
Da satte paa Kridt sig Sod ved Sod,
Aft Sort skulde Hvidt lagges øde;
Fuldsvig den Jette i Klinte-Hul,
Aft Bøgene brandte sig brune Kul,
Derom taler D din med Saga!

Dg hvordan, som Bølger i Bølge gaar,
Den sødtes til Verden med Høie smaa,
Derom taler D din med Saga!

Af Klipper i Alt kun findes Een,
Som hvidner og vil ei graane,
Er neppe i Kar med Kulle-Steen,
End sig med Kullen i Skaaene;
Men hvad der sig skjuler i Klippens Kridt,
Som aldrig for Dagen som Sort paa Hvidt,
Derom taler D din med Saga!

Den Klippe saa blød, saa Dams-lig,
Det Skum af en Paradis-Bølge,
Som stivnet af Gru ved Lokes Svig,
Vel skræber sin Kummer at følge;
Men hvad der nedfuser i Magle-Band,
Dg drypper fra Skræberen tungt i Strand,
Derom taler D din med Saga!

En underlig Haand, til Meer end Jir,
Af Klippen med Konst haver trykt
En Dronninge-Stol, et Sommer-Epir,
En Taler med Tungen i Brykset;
Hvad det skal betyde paa Daners De,
Hvad der monne sødes til ei at døe,
Derom taler D din med Saga!

Jeg gjæsteb den Klint i Morgen-Grø,
At lyde paa Sommernat's-Huglen,
Jeg glemde, ved Blis paa hvirvel Sky,
At end tuder Vinternat's-Uglen,
Dg hvad jeg da skimted paa Dronning-Stof
Senperle, og seinde som Dug for Soel,
Derom taler D din med Saga!

En Kvinde jeg saae, som Lyset kien,
Hun kvaled paa Dronninge-Sæde,

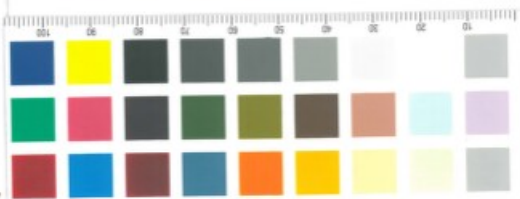
Hun gjord med Graad sin Morgen-Bør,
Dg dog som man sjunger med Glæde;
Haa Kaaben det vrimled af Perler smaa,
Der tindred som Stjerner paa Himmel-Blaa,
Derom taler D din med Saga!

En Kirke jeg saae, hvor Epiret stod,
Med Lignelser, mange og klare,
Af Heltens Slægt ved Korsets Fod,
Af Vidneres hellige Stare;
Hvordan de forsamles paa Daners De,
Hvor Freia skal leve, til Jetter døe,
Derom taler D din med Saga!

En Taler jeg saae i Kjørtel hvid,
Han tyktes af Rødsel forskummet,
Dog toned fra Barm en Røst saa blid,
Som aldrig jeg havde fornummet;
Hoi Læderne taug, og hoi Kvinden gråd
Paa Dronninge-Stolen, paa Klinte-Bredd,
Derom taler D din med Saga!

Hoi Taleren taug, og Kvinden gråd,
Hig skiledes skarlig for Die,
Det voldte en Trold ved Klinte-Bredd,
Midveid mellem Lave og Høie,
Hvorlunde den Jette fra Dval kom,
Dg grundet paa Klint sit Herredom,
Derom taler D din med Saga!

En Stotte som Beeg i Luften stod,
Aft lige for Skyen din røde,
Da satte paa Kridt sig Sod ved Sod,
Aft Sort skulde Hvidt lagges øde;
Fuldsvig den Jette i Klinte-Hul,
Aft Bøgene brandte sig brune Kul,
Derom taler D din med Saga!

Fra Taleren klang nu Røsten blid:
 O, Dronning! ei længer Du græde!
 Hver Jette paa Jord har skaffet Lid,
 Men evig er Herrens Glæde;
 Alt Solen frembyder dag fulstort Skj,
 Som skjuler for Næt end Morgen-Gry,
 Derom taler Ddin med Saga!

Den Støtte som Deeg, den revned brat,
 Hvad mægter Nøg-Skyer mod Solen!
 Hvad mægter mod Dag den falske Naf!
 Saa klang dei fra Dronninge-Stolen;
 Med gløden Rinder og gyldne Haar
 Sig Dronningen hæved til Nagle-Gaard,
 Derom taler Ddin med Saga!

De Syner vel soandt, men brast dog ei,
 Er Kvinden end ikke forklaret,
 Saa vandrer hun dog paa Klarheds Wei,
 Det vorder engang aabenbaaret,
 Naar gulden oprinder den Dag saa Nion,
 Da Dronningen svinger sig glad fra Grøn,
 Derom taler Ddin med Saga!

Hun bærer dog alt sit rette Navn
 Paa Dronninge-Stolen med Heie,
 Dg aabner dermed sin Moder-Havn
 For Dag-Roden Nion fra det Heie,
 Dg veger dermed paa den Wiidoms Wei,
 Her Palmerne grønnes, og visne ei,
 Derom taler Ddin med Saga!

Et rigere Land jeg kender ei
 Paa Dronninger fromme og fine;
 Ei mildere Lys paa Klarheds Wei
 End Noberen til Caroline;

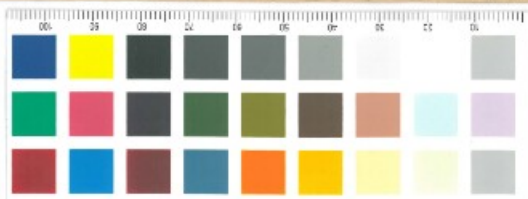
Dg hvad der alt spire om Dronning-Stol
 Ved Dronninge-Blikket som Regn og Soel,
 Derom taler Ddin med Saga!

Ei Stemme jeg har, som Fugl til Sang
 Om Verter i Høieløst-Sale,
 Men aarler som Skjald dog lydt med Klang
 Om Dannebød: Stammen at tale;
 Hoorlunde den grønnes i Kongens Gaard,
 Mens Dronninge-Stolen paa Klinten staar,
 Derom taler Ddin med Saga!

De Jublendes Fryd i Livets Land
 Mon lignes ved Glæden om Høsten,
 Om Glæden fuldstod som Haad til Dan
 Med Dagrød hin fabre fra Østen;
 Hoorlunde med Dronningen: Danmark
 Trost,
 Skal times Skjoldbunger fulgød en Høst,
 Derom taler Ddin med Saga!

Det kimer nu brat til Jubel-Kar,
 For Haabet fra Libanons Høie,
 Da straalte fuldklart i Kongens Gaard
 Hvad dunkelt stod Thyræ for Die;
 Hvad Dannebød saar med Graad i Wang,
 Skal Dannebød høste med Fryde-Sang,
 Derom taler Ddin med Saga!

Da prises med Sang af bedre Skjald
 Den smilende Dronning i Norden,
 Da lyder fra Hav og høien Hald
 De Jublendes Chor som en Torden;
 Dg indtil, med Støvet de bedste Kaar,
 Sig Dannebød svinger til Nagle-Gaard,
 Derom taler Ddin med Saga!

Fra Taleren klang nu Røsten blid:
O, Dronning! ei længer Du græde!
Hver Jette paa Jord har skaffet Lid,
Men evig er Herrens Glæde;
Alt Solen frembringer dag fulstort Skj,
Som skjuler for Næt end Morgen-Skj,
Derom taler D din med Saga!

Den Støtte som Deeg, den revned brat,
Hvad mægter Nøg-Skyer mod Solen!
Hvad mægter mod Dag den falske Næt!
Saa klang det fra Dronninge-Stolen;
Med gløden Rinder og gyldne Haar
Sig Dronningen hæved til Nagle-Gaard,
Derom taler D din med Saga!

De Syner vel soandt, men brast dog ei,
Er Kvinden end ikke forklaret,
Saa vandrer hun dog paa Klarheds Vej,
Det vorder engang aabenbaaret,
Naar gulden oprinder den Dag saa Nien,
Da Dronningen svinger sig glad fra Grøn,
Derom taler D din med Saga!

Hun bærer dog alt sit rette Navn
Paa Dronninge-Stolen med Høie,
Dg aabner dermed sin Moder-Havn
For Dag-Roden Nien fra det Høie,
Dg veger dermed paa den Wiidoms Vej,
Hvor Palmerne grønnes, og visne ei,
Derom taler D din med Saga!

Et rigere Land jeg kender ei
Paa Dronninger fromme og fine;
Ei mildere Lys paa Klarheds Vej
End Nøveren til Caroline;

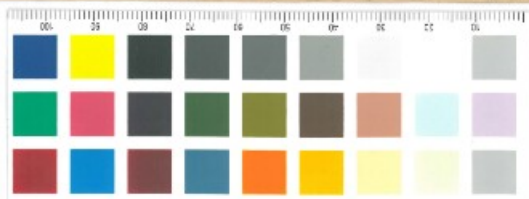
Dg hvad der alt spiret om Dronning-Stol
Med Dronninge-Blikket som Regn og Soel,
Derom taler D din med Saga!

Ei Stemme jeg har, som Fugl til Sang
Om Verter i Høieløst-Sale,
Men aarler som Skjald dog lydt med Klang
Om Dannebød: Stammen at tale;
Hvorlunde den grønnes i Kongens Gaard,
Mens Dronninge-Stolen paa Klinten staar,
Derom taler D din med Saga!

De Jublendes Fryd i Livets Land
Mon lignes ved Glæden om Høsten,
Om Glæden fuldstod som Haad til Dan
Med Dagrød hin fabre fra Østen;
Hvorlunde med Dronningen: Danmark
Trost,
Skal times Skjoldbunger fulgød en Høst,
Derom taler D din med Saga!

Det kimer nu brat til Jubel-Kar,
For Haabet fra Libanons Høie,
Da straalte fuldklart i Kongens Gaard
Hvad dunkelt stod Thyra for Die;
Hvad Dannebød saad med Graad i Wang,
Skal Dannebød høste med Fryde-Sang,
Derom taler D din med Saga!

Da prises med Sang af bedre Skjald
Den smilende Dronning i Norden,
Da lyder fra Hav og høien Hald
De Jublendes Chor som en Torden;
Dg indtil, med Støvet de bedste Kaar,
Sig Dannebød svinger til Nagle-Gaard,
Derom taler D din med Saga!

Hil være den Diis, som throner nu
 Lofsalig paa Dronninge-Stolen!
 Hun rinde paa Mærk hver Skjalb i Hu,
 Mens fuglen sig sejper i Solen!
 At aldrig skal Væren af Skjoldung-Vlob
 Paa Dronning-Stol fattes en Dannedob,
 Derom taler Odin med Saga!

Befignet er Hun af Himlens Gud,
 For Alle som Throner betænde,
 Den Dronning, med Lyst til Engle-Dub,
 Der troende neier med Glæde
 For Stol-Konge-Barnet som Morgen-
 Rød.

Med Saligheds-Smitet i Moder-Skød,
 Derom taler Odin med Saga!

N. F. S. Grundtvig.

Bemærkninger over Kornhandelen.

Alle Kornlande i Europa lufte over de nu-
 værende lave Kornpriser. Om og naar de
 vilde sigte igjen er bleven Gjenstanden for de
 meest forskjellige Undersøgelser og Ansættelser.
 Noget tror, at de vilde reise sig, naar Spærrin-
 gen i England ophører. Men engelske Stats-
 mænd selv ere af den Mening, at naar nogen
 Forandring i de britiske Kornlove kunde og
 skulde skee, vilde Folgen deraf være, at Udlan-
 dets Kornvare netop vilde synke i Prisen. At
 England i dette Dødsblik frembringer Sød nok
 til egen Forbrug, bevises noksom derved, at alle
 siden sex Aar der indførte Kornvarer bleve lig-
 gende vræret, under Paas og Luffe. Selv ved
 udenlandsk Korn-Indførelse vilde de engelske
 Deconomer nok søge at holde Prisen med Udæn-
 bingerne, og det saa meget lettere, som disse
 sandsynligvis vilde komme til at betale betyde-
 lige Afgifter, og desuden Assurance og Kraaf.
 Da ved en saadan Indførelse Canada nokken er
 fri for Afgift, og Polen, Rusland, Nederlandene,

Frankrig, begge de sidste formeget den store
 Mærked, med ringe Befolkning kunne concurrere,
 saa kunde hverken Danmark eller Lydsland faae
 nogen stor Afsetning. I det første Dødsblik vilde
 der vist nok opstaae noget Liv i tybste og ramte
 Høne, men kun som en Vækning af Speculas-
 tionssagnd, der neppe kan være af nogen Værdis-
 hed. Det engelske Lørd vilde maaske blive over-
 vældet med Varer, og Speculanten høste Lab
 istedet for Forbet.

Stree disse Ansættelser er der allsaa neppe
 nogen anden Udset til Kornpriserens Stigen
 end de sædvanlige Anledninger: Krig og Mis-
 vært. Til en Landkrig er der, under nærve-
 rende Lidsskændigheder, ingen Aspekter paa
 den politiske Himmel, da en forhen sort sem og
 tyvvarig Kamp, der udsæmte saa store Kræfter,
 udfordrer nødvendig Hvilte, og en Søkrig,
 under den engelske Sømagts nuværende Døds-
 vægt, i lang Tid vil være utænkelig; i det
 mindste vil den ingeninde være af nogen Værdis-
 hed. Misværet i visse Lande kan vel indtræffe,
 men dens Virkninger staae, som Erfaringen har
 lært, ikke længe paa, og i hvert Tilfælde, bli-
 ver den kun forbeholdelig deels for den store
 Goddeier, der har kunnet gjemme sine Korn-
 varer, deels for den udenlandske Speculant, med
 hvem Fordeelen ved saadanne Leiligheder altid
 maa deles.

Men hvad der aabner Kornhandelen om just
 ikke glimrende, saa dog gunstligere Udset er
 fra en anden Side den i visse Lande, især i
 England gjenoplevende Handel med de syde-
 americanke Stater. No flere Lande der lyf-
 sættes med Manufacturer, der flere undbrages
 Agerdyrkningen. En Følge deraf er, at de ager-
 dyrkende Lande maa derved finde større Afset-
 ning for deres Frembringelser. Alerede synes
 man at spore Virkningerne heraf. Den italiiske
 Stats Anerkjendelse og overalt de ny americanke
 Staters Indtrædelse i den store europæiske Sam-
 handel, maa saaledes have den heldigste Indfly-
 delse paa alle agerdyrkende Stater. Den Tid
 er ikke langt borte, da Danmark, som et Korn-
 land, vil og maa være i Kraft med det frivore-
 dende America og den deraf stævende Flor i den
 europæiske Handel og Konstlid.

